

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΣΤ'

26 ΜΑΪΟΥ 1928

ΑΡΙΘ 21

Η ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΩΝ ΥΜΝΩΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ἡ Ἁγία Ἐκκλησία ἔχει ὕμνους καὶ ᾠδὰς πνευματικὰς, διὰ τῶν ὁποίων δοξάζεται ὁ Θεὸς ὑπὸ τῶν εὐλαβῶν χριστιανῶν. Οἱ ὕμνοι εἶνε ὠραῖοι καὶ ἔξοχοι, τοὺς ὁποίους συνέταξαν, κατὰ διαφόρους χρόνους, οἱ θεοφόροι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, οἵτινες εἶχον, πρὸς τῇ ἑλληνικῇ μαθῆσει, καὶ αἴσθημα βαθὺ χριστιανικόν. Διὰ τῶν ὠραίων τούτων ὕμνων διδασκόμεθα τὰς ἀληθεῖς χριστιανικὰς ἀληθείας, ἀλλὰ καὶ ἀνυψούμεθα πνευματικῶς καὶ θερμαινόμεθα θρησκευτικῶς. Καὶ ἐν τῇ Π. Διαθήκῃ οἱ θεόπνευστοι συγγραφεῖς ἀνέπτυξαν μεγάλας ἀρχὰς καὶ ἀληθείας καὶ ἕκαστος αὐτῶν διαπρέπει εἰς διάφορον παράστασιν αὐτῶν, ὡς ὁ Ἡσαΐας ἐξέχει εἰς τὴν παράστασιν τῶν μεγάλων καὶ ὑψηλῶν, ὁ Ἰὼβ εἰς τὰς σφοδρὰς καὶ παθητικὰς ἐκφράσεις, ὁ Δαυὶδ εἰς τὸν ἠδὺν μάλιστα καὶ προσηγῆ καὶ χαρίεντα καὶ πανηγυρικὸν τόνον τῆς μελοποιίας καὶ ἄλλοι εἰς ἄλλα· καὶ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς χάριτος οἱ Ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας ἀνέπτυξαν καὶ ἐμελοποίησαν ὕμνους, φωτιζόμενοι ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, οἵτινες ὁμοιάζουν πρὸς τοὺς ἀρχαίους καὶ ἐν πολλοῖς ὑπερέχουν. Βεβαίως ἐσυνειθίσαμεν ἀκούοντας αὐτοὺς καὶ διὰ τοῦτο πολλὰκις δὲν προξενοῦν αἴσθησιν εἰς πολλοὺς· ἀλλ' οἱ καλῶς προσέχοντες καὶ μελετῶντες τοὺς ὕμνους τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας κατανοοῦν τὸ μεγαλεῖον αὐτῶν καὶ τὴν διδακτικότητά. Μεταξὺ τῶν πολλῶν ὠραίων ὕμνων πάντως ὑπερέχουν οἱ τῆς Ἀναστάσεως, τοὺς ὁποίους συνέταξεν ὁ χρυσορροῆς Ἰωάννης Δαμασκηνός. Ἄς λάβωμεν ἕνα ὕμνον ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς Ἀναστάσεως καὶ ἴδωμεν τὸ ὕψος καὶ τὴν διδασκαλίαν αὐτοῦ·

*Καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις
καὶ ὀψόμεθα
τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ
τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ
ἐξαστράπτοντα καὶ
«χαίρετε» φάσκοντος
τρανῶς ἀκουσόμεθα
ἐπιπνικίον ἄδοντες.*

Ὁ Κύριος ἀνέστη ἀπὸ τοῦ τάφου τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ νικητῆς τοῦ θανάτου καὶ τῆς ἁμαρτίας. Διὰ τῶν παθημάτων καὶ τῆς Ἀναστάσεως «ἐκ θανάτου πρὸς ζωὴν καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανὸν Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμᾶς διεβίβασεν». Ἀλλὰ πρέπει νὰ καθαρίσωμεν τὰς αἰσθήσεις διὰ νὰ ἴδωμεν «τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ» τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐξαστράπτοντα, διότι οἱ ζῶντες ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ καὶ τῇ ἀπιστίᾳ δὲν δύνανται νὰ ἴδουν τὸν Χριστὸν καὶ νὰ γνωρίσουν τὴν ἀλήθειαν. Καθὼς τὸ διάβροχον στρουθίον κάτω χαμαιπετεῖ καὶ τῆς πρὸς τὸ ὕψος ἐπάρσεως ἀνακόπτεται, ἐκ τῆς ὑγρότητος βαρυνόμενον, οὕτω καὶ ὁ ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ ζῶν καὶ ἐν τῇ ὑγρότητι τῆς ἀλμυρᾶς θαλάσσης τῶν παθῶν βεβαπτισμένος νοῦς, χαμαὶ συρόμενος οὐδὲν ὑψηλὸν καὶ θεῖον δύναται οὔτε νὰ γεννήσῃ οὔτε νὰ ἐννοήσῃ. «Πάντα τὰ πάθη, λέγει ὁ Οὐρανοφάντωρ Βασιλείος, συγχυτικὰ καὶ ἐκταρακτικὰ τοῦ διορατικοῦ τῆς ψυχῆς ἐστί· καί, ὡς οὐ δυνατόν τεθολωμένῳ ὀφθαλμῷ ἀκριβῆ λαβεῖν τῶν ὄρατῶν τὴν κατάληψιν, οὕτω, οὐδὲ τεθολωμένη καρδίᾳ, τῇ κατανοήσει τῆς ἀληθείας ἐπιβαλεῖν» (Ὁμιλ. 33 εἰς Ψαλμ).

Τὸ ἀπρόσιτον φῶς τοῦ Θεοῦ φωτίζει καὶ καταυγάζει τὰς ψυχὰς τῶν καθαρῶν καὶ ἐν πίστει θερμῇ προσερχομένων χριστιανῶν. Διὸ λέγει «Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται». Καὶ ὁ Ἀναστὰς Κύριος, ὡς προσεφώνησε τὰς ἁγίας γυναῖκας διὰ τοῦ «χαίρετε», οὕτω προσφωνεῖ ἕκαστοτε πᾶσαν ψυχὴν ἀγνήν καὶ καθαρὰν· μεταδίδει δὲ χαρὰν καὶ εἰρήνην καὶ πνευματικὰ ἀγαθὰ, τὰ ὁποῖα εἶνε μόνιμα καὶ διαρκῆ. Ἐὰν τὰ ἀγαθὰ τοῦ κόσμου εἶνε παροδικὰ καί, ἀντὶ χαρᾶς, φέρουν λύπην καὶ θλίψιν. Ἐν τῷ παθόντι καὶ ἀναστάντι Ἰησοῦ Χριστῷ ὁ ἄνθρωπος εὐρίσκει τὴν χαρὰν καὶ εὐτυχίαν διότι αὐτὸς ἐνίκησε τὸν θάνατον καὶ τὴν ἁμαρτίαν καὶ «ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν», εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν μεταβιβάσει, διότι πίνομεν «πόμα καινὸν οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου τερατοφυγούμενον», ἀλλὰ πόμα, τὸ ὁποῖον εἶνε «πηγὴ ἀφθαρσίας ἐκ τάφου ὀμβροήσαντος Χριστοῦ».

Ἄς καθαρίσωμεν λοιπὸν τὰς αἰσθήσεις ἅς ἐργα-

ζώμεθα ἐν πίστει τὴν ἀρετὴν ἃς ἐφορᾶζωμεν ἐν εὐλαβείᾳ τὴν ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου ἣτις ἔφερε «θανάτου τὴν νέκρωσιν, Ἄδου τὴν καθαίρεσιν, ἄλλης βιοτῆς, τῆς αἰωνίου, ἀπαρχὴν» καὶ «σκικρῶντες» πρέπει νὰ ὑμνοῦμεν «τὸν αἴτιον, τὸν μόνον εὐλογητὸν τῶν Πατέρων Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον».

† Ὁ Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως
ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΔΙΑΡΠΑΖΟΝΤΑΣ ΤΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΚΤΗΜΑΤΑ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΑΝΤΙΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΥΝΟΥΡΙΑΣ

Ἄριθ. 144

Ἐν Τριπόλει τῇ 30 Φεβρ. 1928

Εὐλαβεστάτοι Ἱερεῖς, Ὁσιώτατοι Ἱερομόναχοι καὶ Μοναχοὶ καὶ λοιποὶ ἀπαξάπαντες εὐλογημένοι Χριστιανοί, οἱ ἀνά τὰς Ἐπαρχίας Μαντινείας καὶ Κυνουρίας οἰκοῦντες, χάρις εἴη ὑμῖν ἅπασι καὶ εἰρήμη παρὰ Θεοῦ.

Μετ' ἀφάρτου θλίψεως διεπιστώσαμεν, ὅτι ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, τινὲς ἐκ τοῦ ἡμετέρου εὐλαβοῦς λογικοῦ ποιμνίου, τοῦ θείου φόβου καὶ τῆς εὐσεβείας τῶν Πατέρων ἡμῶν ἀπομακρυνθέντες, καὶ διαφόρους ἀστηρίκτους καὶ ἀβασίμους δικαιολογίας προβάλλοντες, πράγματι δὲ ὑπὸ πλεονεξίας, τῇ συνεργίᾳ τοῦ πονηροῦ, κινούμενοι, κατέλαβον καὶ ἔχουσιν εἰς τὴν κατοχὴν αὐτῶν, παρὰ πᾶν δίκαιον, κτήματα μοναστηριακά, τὰ ὅποια καὶ αὐτοὶ οἱ ἄπιστοι, ἐσεβάσθησαν, ἄνευ συγκαταθέσεως τῶν μοναστηριακῶν ἀρχῶν καὶ ἐγκρίσεως τῶν προϊσταμένων ἐκκλησιαστικῶν τοιούτων, καὶ ἄνευ τινὸς τοῦλάχιστον ἀποζημιώσεως. Ἐτεροὶ δὲ τινες καὶ μέχρι σήμερον ἀκόμη, ὑπὸ ἐπιτηδείων ὑποκινούμενοι, δὲν ἀποκρύπτουσι τὴν ἐπιθυμίαν καὶ τὴν πρόθεσιν αὐτῶν, ὅπως ἀποσπάσωσιν αὐθαιρέτως καὶ ἀσεβῶς ἀπὸ τῶν Ἱερῶν Μονῶν τὴν περιουσίαν αὐτῶν, ἄνευ τινὸς ἀποζημιώσεως ἢ μηδαμινῆς τοιαύτης. Οἱ τοιοῦτοι πάντες, οἳ οἱ δὴποτε καὶ ἄν ὦσι, προδῆλως ἀσεβεῖς, ἀρπαγες καὶ ἀδικοὶ τυγχάνοντες, ἀφ' ἑνὸς μὲν συντελοῦσι διὰ τῶν πράξεων αὐτῶν τούτων εἰς τὴν καταστροφὴν καὶ ἐρήμωσιν τῶν εὐαγῶν Μοναστηρίων, τὰ ὅποια τοσαύτας ὑπηρεσίας παρέσχον εἰς τὸ Ἔθνος ἡμῶν κατὰ τὸ παρελθόν, πλείστας δὲ τοιαύτας θὰ προσφέρωσιν, ἀναμφιβόλως, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, μεταρρυθμιζόμενα ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας, πρὸς θεραπείαν τῶν θρησκευτικῶν ἀναγκῶν τῆς σημερινῆς κοινωρίας, καὶ ἀφ' ἐτέρου ὑποκινούσι καὶ ἐνισχύουσι διὰ τοῦ κακοῦ αὐ-

τῶν παραδείγματος ἄλλους, **καιροφυλακτοῦντας** πρὸς ἀρπαγὴν τῆς ιδιωτικῆς κτηματικῆς περιουσίας πρὸς μεγίστην βλάβην τῆς κοινωρίας. Διότι πῶς θέλετε οἱ τελευταῖοι νὰ σεβασθῶσι τὰ ιδιωτικὰ κτήματα, ἀφοῦ βλέπουσι τοὺς πρώτους μὴ εὐλαβουμένους τὰ εἰς ἱερὰ ἰδρύματα ἀφιερωμένα, μηδὲ σεβομένους τὴν θέλησιν τῶν ἀφιερωτῶν;

Ἐπειδὴ, αἱ πράξεις αὗται τῆς ἀρπαγῆς τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων, ἀντιβαίνουσι μὲν εἰς τὰς θείας τοῦ Εὐαγγελίου ἐντολάς, καθ' ἃς οὐ μόνον ἡ ἀφαίρεσις, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ ἐπιθυμία πράγματος ἀνήκοντος εἰς ἄλλον ἀπαγορεύεται, πολλῶν δὲ μάλλον ὅταν τοῦτο εἶναι ἀφιερωμένον εἰς ἱερὸν ἴδρυμα, ἀντίκεινται δὲ εἰς τοὺς θείους καὶ ἱεροὺς Ἀποστολικοὺς καὶ Συνοδικοὺς Κανόνας τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, τοὺς κατοχυρωμένους καὶ ὑπὸ τοῦ Συνταγματικοῦ Χάρτου τῆς Χώρας, τοὺς ὁποίους ὀφείλει νὰ τηρῇ ἀπαρασαλεύτως ἡ ἡμετέρα Ἐκκλησία (βλ. Καν. 12 τῆς Ζ'. Οἰκ. Συνόδου, 26 τῆς ἐν Καρθαγένῃ, 24 τῆς Δ. Οἰκ. Συνόδου, 15 τῆς ἐν Ἀγκύρᾳ, 49 τῆς ΣΤ'. Οἰκ. Συνόδου κ. λ. π.)

Ἐπειδὴ, ἐκ τῶν προσόδων τῶν Μοναστηριακῶν κτημάτων προικοδοτεῖται, ὡς γνωστόν, τὸ Ἐκκλ. Ταμεῖον, τὸ ὁποῖον πλὴν τῶν ἄλλων αὐτοῦ ἱερῶν σκοπῶν, πρόκειται, μεταρρυθμιζόμενον, ν' ἀναλάβῃ καὶ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ ἐφημεριακοῦ κλήρου, ἐκ τοῦ ὁποῖου, ἀναδιοργανωμένου, ἐξαρθᾶται ἡ ἠθικὴ καὶ ἡ θρησκευτικὴ διαπαιδαγώγησις τῆς Ἑλληνικῆς κοινωρίας, καὶ συνεπῶς οἱ διὰ τῆς ἀρπαγῆς τῶν μοναστηριακῶν κτημάτων τὴν περιουσίαν τοῦ Ταμεῖου τούτου ἐλαττοῦντες καὶ τοὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπιδικωκόμενους ἱεροὺς σκοποὺς ματαιοῦντες, ἀντὶ ἐλαχίστης ἀτομικῆς ὕλικῆς ὠφελείας, ζημιοῦσι τὰ μέγιστα αὐτὴν τὴν Ἑλληνικὴν κοινωρίαν

Ἐπειδὴ, ἡ ὑπὸ οἷον δὴποτε τύπον, ἄνευ ἐλευθέρου διαγνώμης, συγκαταθέσεως καὶ ἐγκρίσεως τῶν οἰκειῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν, συμφώνως πρὸς τοὺς ἱεροὺς Κανόνας, κατάληψις καὶ ἰδιοποιήσις κτημάτων μοναστηριακῶν ἢ ἐκκλησιαστικῶν ἐπάγεται **ἐπιτίμια, ἀράς καὶ ἀναθέματα**, ἅπερ οἱ Θεῖοι Πατέρες καὶ οἱ Ἁγιώτατοι Πατριάρχαι κατὰ διαφόρους ἐποχὰς κατὰ τῶν διαπραττόντων τοιαῦτα ἀδικήματα, ὡς παραβατῶν τῶν θείων καὶ ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας παραδόσεων, ἐξήνεγκον. Οὕτως οἱ Ἁγιοὶ πατέρες τῆς Ζ'. Οἰκ. Συνόδου τοὺς τοιοῦτους, **ἱερωμένους μὲν καθαιροῦσιν μοναχοὺς δὲ καὶ λαϊκοὺς ἀφορίζουσιν, ὡς ὄντας κατακρίτους ἀπὸ τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ «τετάχθωσαν», λέγου-**

σιν, «ὅπου ὁ σκόληξ οὐ τελευτᾷ καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται» (Καν. 13 π. ρ. β. λ. καὶ 24 τῆς Δ' καὶ 49 τῆς ΣΤ'. Οἰκ. Συνόδου). Ὁ δὲ Τόμος Ἐνώσεως ὁ ἐπὶ Νικολάου τοῦ Ἀγιοτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ἐν ἔτει 920 μ. Χ. γενόμενος ἀναθεματίζει τοὺς καταφρονούντας τοὺς ἱεροὺς τῆς Ἐκκλησίας Κανόνας λέγων «Τοῖς ἐν καταφρονήσει τιθεμένοις τοὺς ἱεροὺς καὶ θείους Κανόνας τῶν μακαρίων Πατέρων ἡμῶν, οἳ καὶ τὴν Ἐκκλησίαν ὑπερείδουσι καὶ ὅλην τὴν Χριστιανικὴν πολιτείαν κοσμοῦντες πρὸς θείαν ὁδηγοῦσιν εὐλάβειαν, ἀνάθεμα». Καὶ διάφορα δὲ Πατριαρχικά Σιγγίλια καὶ ἄλλων Πατριαρχῶν καὶ δὴ τοῦ Ἀγιοτάτου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ἱερομάρτυρος Γρηγορίου τοῦ Ε' εἰς τὰς Μονὰς τῆς ἡμετέρας Μητροπόλεως ἀναφερόμενα, φρικτοὺς ἀφορισμοὺς καὶ ἄρας κατὰ τῶν ὅπως δῆποτε ἀρπαζόντων μοναστηριακὰ κτήματα ἀπαγγέλλουσιν.

Διὰ ταῦτα, ἀπευθυνόμενοι πρὸς ὑμᾶς, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, προτρέπομεν καὶ συμβουλευόμεν πατρικῶς. Ἦνα, ἐὰν τινὲς ἐξ ὑμῶν, τῇ συνεργίᾳ τοῦ Διαβόλου, καθ' ὅσον δῆποτε τρόπον κατέλαβον καὶ κατέχουσι μοναστηριακὰ κτήματα ἄνευ ἀδείας καὶ συγκαταθέσεως τῆς ἀρμοδίας Ἐκκλ. ἀρχῆς (Ἡγουμενοσυμβουλίου Ἐπισκόπου, Ἐκκλ. Ταμείου) καὶ ἄνευ ἰσαξίου καὶ πραγματικῆς ἀποζημιώσεως, σπεύσωσι ν' ἀποδώσωσι ταῦτα εἰς τὰς οἰκείας Μονὰς ἢ καὶ ἀποζημιώσωσιν αὐτὰς προσηκόντως. Τοῦ λοιποῦ δὲ οὐ μόνον αὐτοὶ ν' ἀποφεύγωσιν ἐπιμελῶς πᾶσαν τοιαύτην καταπάτησιν ἢ ἀρπαγὴν ἢ ἀφαίρεσιν ἐν γένει μοναστηριακοῦ κτήματος, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους νὰ ἀποτρέπωσι τοῦ τοιοῦτου ἐγκλήματος, καθιστώντες αὐτοὺς προσεκτικοὺς εἰς τὰς ἐναντίας συμβουλάς ἀναξίων τινῶν χριστιανῶν, ἐκμεταλλευομένων, οὐ σπανίως, τὰς προσκαίρους αὐτῶν οἰκονομικὰς δυσχερείας. Ἄς πράξωσιν οὕτως, ἐὰν θέλωσι ν' ἀποφύγωσιν αὐτοὶ καὶ αἱ οἰκογένειαι αὐτῶν τὴν θεῖαν ὀργήν, καὶ τὰς ἄρας καὶ τὰ ἀναθέματα τῶν Ἁγίων Πατέρων καὶ τὴν αἰώνιον κόλασιν, κατὰ τὰ ἀνωτέρω σαφῶς ἐκτιθέμενα.

Ἄς ἔχωσιν ὑπ' ὄψει, ὅτι ἡ ἀληθῆς εὐδαιμονία τοῦ χριστιανοῦ δὲν ἔγκειται εἰς μόνην τὴν ἀπόκτησιν μεγάλης κτηματικῆς περιουσίας, ἐπιδιωκομένην μάλιστα δι' ἀθεμίτων μέσων, καὶ ἅς μὴ θελήσωσιν, ἀντὶ ἐλαχίστης φαινομενικῆς ὀφελείας, νὰ ἐπισωρεύσωσι τὴν δυστυχίαν ἐφ' ἑαυτοὺς καὶ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν καὶ εἰς τὴν παροῦσαν ἀκόμη ζωὴν. Διότι ἔχομεν πλεῖστα ὅσα τοιαῦτα παραδείγματα οἰκογενειῶν καὶ ἀτόμων, φθινόντων, δυστυχοῦντων καὶ ταλαιπωρουμένων διαρκῶς καθ' ὅλον αὐτῶν τὸν βίον, παρ'

ὅλην τὴν αὔξησιν τῆς περιουσίας αὐτῶν δι' ἀρπαγῆς μοναστηριακῶν κτημάτων.

Ταῦτα προτρέποντες καὶ συμβουλευόντες, ἐπικαλούμεθα ἐφ' ὑμᾶς τὴν εὐλογίαν τοῦ Ὑψίστου.

† Ὁ Μαντινείας καὶ Κυνοῦρίας ΓΕΡΜΑΝΟΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΡΟΝΟΙΑ

Δ'.

ΤΑ ΑΣΥΛΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

3) Τὰ Ἀσυλα τοῦ Ἁγ. Ἀνδρέου καὶ τοῦ Ἁγ. Σπυρίδωνος*.

Εἰς τὴν φιλόπρωτον μέριμναν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομου ὀφείλεται καὶ ἡ σύστασις τοῦ ἐνταῦθα παρὰ τοὺς Ἀμπελοκήπους «Ἀσύλου τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου» καὶ τοῦ βραδύτερον ὁμοιοτύπου ἐν Πειραιεῖ «Ἀσύλου τοῦ Ἁγ. Σπυρίδωνος», ἀμφοτέρων προοριζομένων διὰ τὴν περίθαλψιν καὶ τὴν ἀγωγὴν τῶν ὄρφανῶν κορασιῶν.

Συντηρούμενα καὶ τὰ Ἀσυλα ταῦτα διὰ τῶν ἐπιχορηγήσεων τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ διὰ τῶν συνεισφορῶν τῶν εὐσεβῶν φιλανθρωπῶν ἔχουσιν ἤδη καλῶς ἐδραιωθῆ ὡς ὀργανισμοί, ἀποτελοῦντες ἴδια νομικὰ πρόσωπα διοικούμενα ὑπὸ Ἐφορειῶν προεδρευομένων ὑπὸ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου καὶ μετ' αὐταπαρνήσεως παραδειγματικῆς ἐργαζομένων διὰ τὴν προαγωγὴν τῶν Ἰδρυμάτων τούτων, προσπάθει δὲ γενικὴ καταβάλλεται ἐν τοῖς Ἰδρύμασι τούτοις ὅπως τὰ ὄρφανὰ κοράσια καὶ αἱ ἀπροστάτευτοι νεάνιδες, πλὴν τῆς ἀπαραιτήτου στοιχειώδους γραμματικῆς μορφώσεως, ἀποκτήσωσι καὶ πλήρη τὰ προσόντα ἅτινα ἐπιτρέπουσιν εἰς τὰς ἀποφοίτους αὐτῶν ν' ἀποζῶσιν ἐκ τῆς ἐντίμου ἀτομικῆς τῶν ἐργασίας καὶ καθιστῶσιν αὐτὰς αὐτάρκεις οἰκονομικῶς.

Ἐὰν εἶναι ἀληθὲς ὅτι πλεῖστα νεάνιδες παρεκκλίναςαι τῆς εὐθείας ὁδοῦ ὀφείλουσι τὸ ἀτύχημά των εἰς τὴν ἔλλειψιν ἠθικῆς χειραγωγήσεως καὶ εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἔνδειαν, ἢ σκέψις τῆς περισυλλογῆς τῶν ὄρφανῶν καὶ ἀπροστατεῦτων κορασιῶν ἐν περιβάλλοντι διατελοῦντι ὑπὸ τὴν ἠθικὴν ἐπιρροὴν καὶ τὴν ἄμεσον παρακολούθησιν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὸ σχέδιον τῆς παροχῆς εἰς αὐτὰς τῶν μέσων τῆς ἐντίμου ζωῆς διὰ τῆς ἐκμαθήσεως τέχνης τινὸς βιοποριστικῆς καταλλήλου διὰ τὸ φῦλον αὐτῶν, ὑπῆρξεν ἀναμφιβόλως σκέψις σοφῆ καὶ πρωτοβουλία χρήζουσα μιμήσεως εὐρυτέρας. Διότι δὲν ἀρκεῖ ἀπλῶς νὰ διαμαρτύρηται τις κατὰ τῆς ἠθικῆς διαφθορᾶς, οὔτε νὰ ἐφαρμόζονται νόμοι ἀρνητικῶς μόνον προστατεύοντες

τὴν ἠθικὴν τῆς κοινωνίας ὑγίειαν. Εἶναι ἀνάγκη, πρὸ παντός, καὶ παραλλήλως πρὸς οἰαδήποτε ἄλλα μέτρα νὰ ληφθῆ ἡ πρόνοια τῆς ῥιζικῆς θεραπείας τοῦ κακοῦ, ν' ἀπαλειφθῆ ἡ ῥιζικὴ αἰτία τοῦ ἠθικοῦ τῆς κοινωνίας μαρασμοῦ, ἢ τοῦλάχιστον ν' ἀποσκορακισθῆ ὅ,τι συνήθως προβάλλεται ὡς δικαιολογητικὴ ἀφορμὴ τῆς ἠθικῆς ἀνωμαλίας. Καὶ μόνον ἀπὸ τῆς γενικῆς ταύτης ἀρχῆς ὁρμώμενός τις καὶ τὴν ἐξ αὐτῆς ἀπορρέουσαν ὀρθὴν μέθοδον ἐφαρμοζῶν θὰ δύναται νὰ πιστεύῃ ὅτι δὲν ματαιοπονεῖ. Εὐτύχημα ὅτι ἡ ἀρχὴ αὕτη παρὰ πολλῶν ἤδη κατενοήθη, συνεπῆς δὲ πρὸς τὴν ἀρχὴν ταύτην καὶ ἡ Ἐκκλησία ἀνέκαθεν ἐφρόντιζε, παραλλήλως πρὸς τὰς ἠθικὰς παραινέσεις καὶ τὰς θρησκευτικὰς ἐπιταγὰς, νὰ δίδῃ μὲν εἰς τὸ πλήρωμα αὐτῆς τὰ μέσα τῆς πρακτικῆς αὐτῶν ἐν τῷ βίῳ ἐφαρμογῆς, νὰ ἀφαιρῇ δ' ἀπ' αὐτοῦ, κατὰ τὸ δυνατόν, καὶ αὐτὰς ἔτι τὰς ὑλικὰς αἰτίας καὶ ἀφορμὰς τοῦ πειρασμοῦ, πᾶν ὅ,τι ἠδύνατο ν' ἀποτελέσῃ σκάνδαλον διὰ τὴν ὁμαλήν τοῦ χριστιανικοῦ πληρώματος ζωῆν. Ἐνθυμούμεθα ὅτι κατ' ἐπανάληψιν ὁ προκαθήμενος σήμερον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν Ἱεράρχης ὑπέδειξε καὶ πρὸς τὴν Πολιτείαν τὴν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ταύτης ἀπορρέουσαν ὑποχρέωσιν, τονίσας ὅτι δὲν ἀρκεῖ νὰ τιμωρηθῆ τὸ ἔγκλημα, ἀλλὰ νὰ προληφθῆ ἡ ἐκτέλεσίς του καὶ δὴ νὰ ἐμποτισθῆ ὑπὸ ἀρχῶν τοιούτων τὸ ἄτομον ἐμπνεουσῶν ἀποτροφὴν πρὸς τὴν κακίαν.

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ταύτης βασίζεται ἡ σύστασις καὶ ἡ ὁργάνωσις τῶν ὑπὸ μελέτην Ἀσύλων καὶ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ταύτης βαίνει ἡ ὅλη κίνησις ἐν αὐτοῖς.

Τὸ ἐν Ἀθήναις «Ἀσύλον τοῦ Ἀγ. Ἀνδρέου» ἰδρύθη ὑπὸ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου τῷ 1924, τὸ δ' ἐν Πειραιεὶ «Ἀσύλον τοῦ Ἀγ. Σπυρίδωνος» τῷ 1925. Ἀμφότερα—κατὰ τὴν ἐπίσημον τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς ἔκθεσιν—ἀποτελοῦνται ἐκ Σχολῶν καὶ ἐργαστηρίων καὶ ἀριθμοῦσι σήμερον περὶ τὸς 180 μαθητοῦς, τὸ μὲν ἐν Ἀθήναις μόνον ὄρφανὰς πρόσφυγας, τὸ δὲ ἐν Πειραιεὶ ὄρφανὰς καὶ ἀπόρους ἐκ Πειραιῶς. Τὸ ἐν Ἀθήναις Ἀσύλον τοῦ Ἀγ. Ἀνδρέου χρησιμεύει καὶ ὡς πρότυπον Σχολεῖον διὰ τὸ Παιδαγωγικὸν τμήμα τῆς Ριζαρίου Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς, ἧς οἱ τελειόφοιτοι διδάσκουσιν ἐν αὐτῷ ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τοῦ Καθηγητοῦ τῶν Παιδαγωγικῶν κ. Σπ. Καλλιάρφα. Αἱ δὲ πρόοδοι τῶν μαθητῶν τοῦ Ἀσύλου καὶ ἡ παρεχομένη εἰς αὐτὰς μόρφωσις εἶναι τοιαῦται ὅστε, κατὰ τὴν γνώμην τοῦ κ. Καλλιάρφα, εἶναι ζήτημα ἂν δύναται νὰ εὐρεθῆ ἐν Ἑλλάδι δεύτερον Σχολεῖον ὅμοιον καὶ ἴσον πρὸς τὸ τοῦ Ἀσύλου τοῦ Ἀγ. Ἀνδρέου ἀπὸ τῆς ἐπόψεως τῆς μορφώσεως

τῶν τροφίμων του. Τὴν δὲ τοῦ Ἀσύλου τοῦ Ἀγ. Σπυρίδωνος ἐν Πειραιεὶ πορείαν ἀπὸ παιδαγωγικῆς ἐπόψεως παρακολουθεῖ ὡς Ἐπόπτης ὁ Καθηγητὴς κ. Α. Κουρτίδης, παρακληθεὶς ὑπὸ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου, ὅστις τακτικῶς, ὁσάκις εὐκαιρεῖ ἐπισκέπτεται τὰ ἰδρύματα ταῦτα.

Βλέπων τις τὰ κοράσια ταῦτα τῶν Ἀσύλων παρατασσόμενα κατὰ τὰς ἐφορὰς ἐντὸς τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Μεγάρου διὰ νὰ παρελάσσωσι πρὸ τοῦ Προσείατου τῶν καὶ Πνευματικοῦ τῶν Πατρὸς καὶ ν' ἀσπασθῶσι μετ' εὐγνωμοσύνης τὴν χεῖρα αὐτοῦ, δὲν δύναται νὰ μείνῃ ἀσυγκίνητος, διότι βλέπει ὅτι τὸ πνεῦμα τῆς Ὀρθοδόξου κατὰ Ἀνατολὰς Ἐκκλησίας ἐπιστρέφει ἤδη εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ καὶ ἡ Ἐκκλησία ἀρχίζει νὰ γίνεταί αἰσθητὴ ὄχι μόνον ὡς «κοινωνία λατρείας» ἀλλὰ καὶ ὡς ὄργανισμὸς ἀποβλέπων εἰς τοῦ ὅλου πληρώματος Αὐτῆς τὴν ζωὴν. Ὁ παρακολουθῶν δ' ἔστω καὶ ἐπὶ μίαν μόνην ἡμέραν τὴν τῶν, τὴν εὐκοσμίαν καὶ τὴν εὐπρέπειαν τῶν κορασιῶν τούτων τῆς Ἐκκλησίας κατὰ τὴν παρὰ τὸ Ὀρφανοτροφεῖον τῆς Βουλιαγμένης θερινὴν ἐξοχὴν αὐτῶν, δὲν δύναται ἢ νὰ λυπηθῆ διότι ἀκόμη δὲν εὐρέθησαν οἱ ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι θὰ προσφέρουν ἑαυτοὺς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν διὰ τὴν ἐξάπλωσιν τοῦ θανμασίου συστήματος τῆς τοιαύτης περισυλλογῆς τῆς ὄρφανίας. Ἄς εὐχηθῶμεν τοῦλάχιστον νὰ ἐξετάζωνται τὰ τῆς Ἐκκλησίας μετὰ ὀλιγοτέρας ἐπιπολαιότητος ὑπὸ τῶν ἐκάστοτε ἀρμοδίων, διὰ νὰ μὴ ἀποστερηθῆται βαθμηδὸν τῶν μόνων ὑλικῶν μέσων, ἅτινα τῇ ἀπομένουσι πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ ὑπὸ τῶν κακῶν κατατρυχομένου πληρώματός Της.

Ε. Γ. Μ.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Φοιτητὴ τῆς Θεολογίας.

Αἱ ὀλίγαί πληροφορίαι, ἃς σήμερον δημοσιεύει ἡ «Ἐκκλησία» περὶ τῆς ἐν Ῥουμανίᾳ καὶ Βουλγαρίᾳ κινήσεως τῶν φοιτητῶν τῆς Θεολογίας ἀναγκάτως ὑποβάλλουσιν εἰς πάντα τὸ ἐρώτημα περὶ τοῦ τί παρ' ἡμῖν ἀπὸ τῆς ἐπόψεως ταύτης συμβαίνει. Ἡ μᾶζα τῶν θεολόγων φοιτητῶν ὁργανοῦται ἐκεῖ καί, ποδηγετούμενη ὑπὸ τῆς ἐπισημοῦ Ἐκκλησίας, χρησιμοποιοῦται ἐν αὐτῷ τούτῳ τῆς Ἐκκλησίας τῷ ἔργῳ ἐνισχυομένη οὕτως οὐ μόνον ἐν τῇ πρακτικῇ ἐξασκήσει εἰς ἔργα ἄμεσον ἔχοντα σχέσιν πρὸς τὰς σπουδὰς αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ προαγωγῇ τῆς ἐνδοτέρας θρησκευτικῆς ζωῆς καὶ τοῦ ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας ζήλου, ἄνευ τῶν ὁποίων νεκρὸ ἀποβαίνει πᾶσα παντὸς θεολόγου ἀνάπτυξις ἐπιστημονικῆ. Εὐτύχημα ὅτι τὸ ἐρώ-

ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟΝ

	Ἡμε- ρομηνία	Κυριακαὶ Εὐαγγελίων	Κυριακαὶ Ἀποστόλων	Ἔθνη Ἰσραὴλ
ΙΟΥΝΙΟΣ	3	Κυρ. Η' Πεντηκ.	Κυρ. Η' Πεντηκ.	—
	10	Κυρ Α' Ματθαίου	Κυρ. Α' ἁγ. Πάντ.	Α' πλ. δ'
	17	Κυρ. Β' »	Κυρ Β'	Β' α'
	24	Προδρομοῦ	Προδρομοῦ	Γ' β'

τημα περὶ τῶν παρ' ἡμῖν δὲν δύναται νὰ λάβῃ ἀπάντησιν ἀπολύτως ἀρνητικὴν. Αἱ ἀτομικαὶ ἢ ὁμαδ. καὶ ἐκάστοτε πρωτοβουλία φοιτητῶν τῆς Θεολογίας ἔπεισαν ὅτι καὶ πλείονα δύναται νὰ ἐπιτευχθῶσι παρ' ἡμῖν, αἱ δὲ ἐπανελημμένα ἀπόπειραι διὰ τὴν σύστασιν Θεολογικοῦ φροντιστηρίου καὶ ἡ χρησιμοποίησιν φοιτητῶν ὑπ' αὐτῆς τῆς Ἐκκλησίας ἔδειξαν ὅτι πάντοτε πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἐλπίς ἐπιτεύξεως τῶν δεόντων γενέσθαι. Πάντως τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς αἱ ἐντεταμέναι προσπάθειαι θὰ εὐρωσι σὺν τῷ χρόνῳ πάντας προθύμους εἰς τὴν συστηματικὴν διοργάνωσιν τοῦ βίου τῶν θεολόγων φοιτητῶν κατὰ τρόπον ὥστε νὰ ἀποβαίνῃ πλατυτέρα ἢ συμβολὴ τῶν εἰς τὸ ἔργον τῆς Ἐκκλησίας.

Περὶ τῶν «Πατριῶν».

Κατήντησε, δυστυχῶς, ἡ ἔκφρασις ν' ἀπολέσῃ τὴν ἀληθῆ αὐτῆς σημασίαν. Δὲν πρόκειται ὅμως ἐνταῦθα — πολλοὺ γὰρ καὶ δεῖ — περὶ τῆς καθιερωμένης τῶν ἀμαθῶν ἐπιδόου. Πρόκειται περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ὑποστηρίξεως τῶν ἀληθῶν καὶ πραγματικῶν ἐθῶν καὶ παραδόσεων ὡς βάσεως πάσης πραγματικῆς ἐθνικῆς προόδου. Ἡ ἀβασάνιστος καὶ ἐπιπολαία μεταμόσχευσις ξενικῶν ἠθῶν καὶ ἐθίμων καὶ ἡ νεωτερίζουσα μαρτία τῆς ἀποστροφῆς παντὸς ὅ,τι ἐγχώριον, ὡς τινος χυδαίου, εἶναι δυστυχῶς ἡ μάστιξ τοῦ συρφετοῦ τῶν ἡμιμαθῶν, τῶν ἡμιευγενῶν καὶ ὀψιευγενῶν τοῦ αἰῶνος. Διὰ τὰ ἀλλαχὸ αὐταὶ αἱ ὁμάδες τῶν εὐγενῶν καὶ μεμορφωμένων νὰ ἴστανται ἐπὶ κεφαλῆς τῆς κινήσεως πρὸς ἐπαναφορὰν τῶν πατριῶν καὶ ὑποστήριξιν τῶν παραδεδωμένων; Ἴσως διότι ἡ ἀληθῆς εὐγένεια δὲν ἐπιβάλλεται δι' ἐξωτερικῶν μεταβολῶν οὐδὲ διὰ τοῦ ὀψιπλουτισμοῦ ἀποκτᾶται, ἐν ᾧ ἐξ ἄλλου ἡ πραγματικὴ μάθησις διδάσκει ὅτι πειράματα μεταμοσχεύσεων τοιούτων εἶναι πάντοτε παρακεκινδυνευμένα, λαοὶ δὲ ἀπολέσαντες τὸν ἐθνικὸν τῶν χαρακτηριστῆρα δὲν ἠδυνήθησαν νὰ διατηρήσωσι καὶ τὴν ὑπόστασιν τῶν αὐτῶν. Ἡ κίνησις μεγάλῃς μερίδος τῆς ρουμανικῆς φοιτητικῆς νεολαίας, περὶ ἧς ὁμιλοῦσιν αἱ σημεριναὶ ἐκ Βουκουρεστίου πληροφορίαι τῆς «Ἐκκλησίας», δύναται πολλὰ νὰ διδάξῃ τοὺς κατὰ τὰλλα φιλοτιμοτάτους νέους τῆς ἐποχῆς.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Δ. Ἱερὰ Σύνοδος συνήλθε δις εἰς τακτικὰς συνεδρίας κατὰ τὴν λήξασαν ἑβδομάδα.

— Διὰ Διατάγματος τῆ 12 Ἀπριλίου ἐν. ἔτ. ἐκδοθέντος καὶ τῆ 2 Μαΐου τοῦ ἰδίου ἔτους καταχωρισθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 70 φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, τὸ χωρίον Ἅγιοι Ἀναργυροὶ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν ἀποτελεῖ ἰδίαν ἐνορίαν μὲ ἐνοριακὸν Ναὸν τὸν τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων.

— Διὰ Διατάγματος τῆ 13 Ἀπριλίου ἐν. ἔτ. ἐκδοθέντος καὶ τῆ 21 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ἔτους καταχωρισθέντος ἐνεκρίθη ἡ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 2429 ἐν. ἔτ. Συνοδικῆς ἀποφάσεως ἐπιβληθεῖσα ποινὴ τοῦ πενταετοῦς σωματικοῦ περιορισμοῦ, ἐν τῇ κατὰ τὴν Ἱερὰν Μητροπολιν Φωκίδος Ἱερᾷ Μονῆ τοῦ Προφήτου Ἡλίου, εἰς τὸν Μοναχὸν Νικόδημον Κουρδελῆν, ἀδελφὸν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς «Ξενιάς» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος.

— Διὰ Διατάγματος τῆ 13 Ἀπριλίου ἐν. ἔτ. ἐκδοθέντος καὶ τῆ 21 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ἔτους καταχωρισθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 64 φύλλῳ τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως ἐνεκρίθη ἡ ὑπὸ τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱερ. Μητροπόλεως Καλαβρυτῶν καὶ Αἰγιαλείας ἐπιβληθεῖσα ποινὴ τῆς διετοῦς ἀργίας ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας καὶ περιορισμοῦ ἑνὸς ἔτους ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τῶν Ἁγίων Θεοδώρων εἰς τὸν Ἱερομ. Παρθένιον Δρυμάλου ἀδελφὸν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ταξιαρχῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καλαβρυτῶν καὶ Αἰγιαλείας.

— Διὰ Διατάγματος τῆ 13 Ἀπριλίου ἐν. ἔτ. ἐκδοθέντος καὶ τῆ 21 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ἔτους καταχωρισθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 64 φύλλῳ τῆς Ἐφ. τῆς Κυβερνήσεως ἐνεκρίθη ἡ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 2717 ἐν. ἔτ. Συνοδικῆς ἀποφάσεως ἐπιβληθεῖσα ποινὴ τῆς διετοῦς ἀργίας ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας μετ' ἰσοχρόνου στερήσεως τῶν ἐκ τῆς ἐφημερίας αὐτοῦ δικαιωμάτων εἰς τὸν Ἐφημέριον Νέας Ἀγχιάλου τῆς Ἱερ. Μητροπόλεως Δημητριάδος Παναγιώτην Βασιλειάδην.

— Διὰ Διατάγματος τῆ 13 Ἀπριλίου ἐν. ἔτ. ἐκδοθέντος καὶ τῆ 21 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ἔτους καταχωρισθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 64 φύλλῳ τῆς Ἐφ. τῆς Κυβερνήσεως ἐνεκρίθη ἡ ὑπὸ τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἡλείας ἐπιβληθεῖσα ποινὴ τῆς στερήσεως μισθῶν τριῶν μηνῶν, εἰς τὸν ἐφημέριον «Κάστρου», τῆς ὡς εἰρηται Μητροπόλεως Χαρίτων Παπαϊωάννου.

— Διὰ Διατάγματος τῆ 13 Ἀπριλίου ἐν ἔτους ἐκδοθέντος καὶ τῆ 21 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ἔτους καταχωρισθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 64 φύλλῳ τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως ἐνεκρίθη ἡ ὑπὸ τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου τῆς ὡς ἄνω Ἱερᾶς Μητροπόλεως ἐπιβληθεῖσα ποινὴ τῆς στέρησεως πέντε μηνῶν μισθῶν, εἰς τὸν ἐφημέριον Μουσιᾶς τῆς ρηθείσης Μητροπόλεως Πᾶνον Παπαηλίου ἢ Λέντζον.

— Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐπὶ τῆ ἑορτῇ τῶν ἱσαποστόλων ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης ἐτέλεσε τὴν θείαν Λειτουργίαν ἐν Χαλανδρίῳ καὶ ἐδίδαξε τὸν λαόν ἐπὶ τῆ ἑορτῇ δὲ τῆς Ἀναλήψεως μετέβη εἰς Κορωπί, τελέσας τὴν θείαν Λειτουργίαν καὶ διδάξας τὰ συρρέουσιν πληθῆ τοῦ λαοῦ.

— Κατὰ τὴν τελευταίως γενομένην ἀπογραφὴν ὁ πληθυσμὸς τῆς πόλεως Ἀθηνῶν ἀνέρχεται εἰς 447.699 συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ προσφυγικοῦ πληθυσμοῦ τῶν συνοικισμῶν Καισαριανῆς, Ποδαράδων καὶ Βύρωνος, ὁ δὲ τοῦ Πειραιῶς εἰς 250.000, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν προσφυγικῶν συνοικισμῶν.

— Ἐγκρίσει τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μαντινείας καὶ Κυνουρίας κ. Γερμανοῦ ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ ἁγ. Νικολάου Καλτεζῶν Μαντινείας ἰδρύθη Σωματεῖον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἀδελφότης Ἁγ. Νικολάου-Καλτεζῶν» σκοπὸν ἔχον τὴν χριστιανικὴν διαπαιδαγώγησιν καὶ μόρφωσιν τῶν κορασίων τῶν πέριξ Κοινοτήτων ἐπιδικωμένην διὰ στοιχειῶδους θρησκευτικῆς διδασκαλίας καὶ δι' ἐπαγγελματικῆς διδασκαλίας ταπητουργίας, πλεκτικῆς, κοπτικῆς, ραπτικῆς, ἐργοχείρων κτλ. πρὸς ὑποβοήθησιν τοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς οἰκογενείας. Ἡ Σχολὴ τῆς Μονῆς λειτουργεῖ ἤδη ἀποδίδουσα λαμπρὰ ἀποτελέσματα.

— Κατὰ τὴν τελευταίαν αὐτῆς συνεδρίαν ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου ἐξέλεξε Κοσμήτορα αὐτῆς διὰ τὸ ἐπιὸν πανεπιστημιακὸν ἔτος (1928—1929) τὸν Καθηγητὴν κ. Γρηγόριον Παπαμιχαήλ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ἡ Ἱ. Σύνοδος λαβοῦσα γνῶσιν ὅτι οἱ ἐν Καίρῳ Συναῖται πατέρες τελοῦσιν ἱερουργίας ἐν τῷ αὐτόθι σιναιτικῷ μετοχίῳ ἄνευ κανονικῆς ἀδείας τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας, ἀπεφάνθη ὅτι ὑπάρχει περίπτωσις κανονικοῦ παραπτώματος, ἀφίεται δὲ εἰς τὸν Πατριάρχην, ὡς τὸν Ἐπίσκοπον τῆς πόλεως ἐν ἧ διεπράχθη τὸ παράπτωμα, ὅπως ἐνεργήσῃ κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς κανονικῆς

τάξεως. Τὸ ζήτημα τοῦτο ὑπῆρχεν ἤδη ἀπὸ τῶν ἡμερῶν τοῦ Πατριάρχου Σωφρονίου καὶ καθ' ὅλην τὴν πατριαρχίαν Φωτίου, ἀλλ' ἐσχάτως ἠλπίζετο ὅτι εἶχεν εἰσέλθει εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ὁμαλῆς του λύσεως διὰ συνεννοήσεων τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κ. Μελετίου πρὸς τὸν σεβ. Ἀρχιεπίσκοπον Σινᾶ. Ἀπὸ τῆς Κυριακῆς ὁμως τῶν Βαΐων ἤρξατο λειτουργῶν ὁ ναὸς τοῦ Μετοχίου ἄνευ τῆς Πατριαρχικῆς ἀδείας.

— Τὰ ἐπὶ τῇ ἀναρρήσει τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας προσαγορευθῆντα ἔγγραφα ἐπέδωκε τῇ Αὐτοκρατείῳ τῆς Αἰθιοπίας Ζαοδίτου ὁ ἐν Ἀδδίς Ἀμπέμπα ἱερατεύων ἀρχιμ. Ἀρσένιος γενόμενος δεκτὸς εἰς ἀκρόασιν ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ τε Συμβασιλέως Τάφαρι, Διαδόχου τοῦ Θρόνου, τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἄλλων ἀξιωματούχων τῆς αἰθιοπικῆς Αὐλῆς. Ἐν τῇ προσφωνήσει αὐτοῦ ὁ πατριαρχικὸς ἀπεσταλμένος ἐμνήσθη τῶν ἀρχαίων δεσμῶν τῆς Αἰθιοπίας πρὸς τὸν Ἀλεξανδρινὸν Θρόνον καὶ διεβεβαίωσε τὴν Α. Μεγαλειότητα περὶ τοῦ ἀδιαπτώτου ἐνδιαφέροντος καὶ τῆς συμπαθείας, μεθ' ὧν παρακολουθεῖται ἐν τῇ Ἀλεξανδρινῇ Ἐκκλησίᾳ ἡ εὐοίωνος ἐξέλιξις τοῦ αἰθιοπικοῦ λαοῦ. Ἐπὶ τῇ ἀνασυνδέσει ταύτῃ τῶν σχέσεων τοῦ αἰθιοπικοῦ Κράτους καὶ τῆς αἰθιοπικῆς Ἐκκλησίας μετὰ τοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου Ἀλεξανδρείας ἡ Βασίλισσα ἐκφράσασα τὴν μεγάλην αἰτῆς εὐαρέσκειαν ἐξεδήλωσε συνάμα τὴν ἐπιθυμίαν τῆς εἰς ὀρθοδόξους θεολογικὰς καὶ ἱερατικὰς Σχολὰς ἀποστολῆς ὑποτρόφων ἐξ Αἰθιοπίας, ἀρχῆς γινομένης ἀπὸ τοῦ προσχεοῦς ἔτους δι' ὑποτρόφων τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου τοῦ «Ἁγ. Ἀθανασίου». Πρὸς τὴν Α. Θ. Π. ἀπεστάλη ἀκολούθως καὶ ἀπαντητικὴ ἐπιστολὴ τῆς Βασίλισσης ἐν αἰθιοπικῇ πρωτοτύπῳ γλώσσῃ καὶ ἐν ἐπισήμῳ γαλλικῇ μεταφράσει, ἧς ἑλληνικὴ μετάφρασις ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ «Πανταίῳ».

— Ἡ Ἱ. Σύνοδος κατὰ τὰς τελευταίας αὐτῆς συνεδρίας ἀπεδέχθη τὴν προσφορὰν τῶν κ. κ. Γ. καὶ Δ. Σπετσεροπούλων περὶ ἰδρύσεως ἰδίαις δαπάναις Ἀσύλου Ὁρφανίας ὡς νομικοῦ προσώπου Ἑλληνικοῦ Δικαίου ἐν Ἡλιουπόλει. Εἰς τὴν ἀρχικὴν εἰσφορὰν τῆς οἰκοδομῆς καὶ ἐπιπλώσεως οἱ δωρηταὶ προσέθηκαν ἤδη καὶ τὴν ἀξίαν τοῦ οἰκοπέδου μετὰ χιλιολίρου ἐτησίως εἰς τὸ διηνεκὲς χορηγίας ὑπὲρ τοῦ Ὁρφανοτροφίου.

— Ἀπεφασίσθη ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου ὅπως ἐπιδιωχθῆ ἡ ἀναγνώρισις τῶν κληρονομικῶν τοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου Ἀλεξανδρείας δικαιωμάτων ἐπὶ τῶν ἐν τῇ περιοχῇ Ἱεροσολύμων κτημάτων τοῦ ἀου-

δίμου Πατριάρχου Φωτίου διεκδικουμένων υπό του Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων ἐπὶ τῷ λόγῳ οἱ ὁ Φώτιος ἐκτίησατο αὐτὰ ὅτε ἦτο μέλος τῆς Ἀγιοταφικῆς Ἀδελφότητος. Σημειωτέον ὅτι καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἀνώτεροι καὶ κατώτεροι κληρικοὶ τοῦ Θρόνου Ἀλεξανδρείας προέρχονται ἐξ Ἁγίου Γάφου καὶ πρόκειται περὶ γενικωτέρου ζητήματος.

—Τὴν ἑσπέραν τῆς Κυριακῆς 6 Μαΐου ἐτελέσθη μετὰ πάσης ἐπισημότητος ἢ συγκινητικότητος τελετὴ τῆς καταθέσεως τοῦ θεμελίου λίθου τοῦ Σπευσεροπούλειου ἐν Ἡλιουπόλει Ὁρφανοτροφείου εὐλογούσης τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Πάπα καὶ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας, ὅστις καὶ εἶπε τὸν προσήκοντα λόγον.

—Τὴν 7 παρελθ. Μαΐου ἡ Α. Θ. Π. ὁ Πάπας καὶ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας κ. Μελέτιος ἐγένετο δεκτὸς ὑπὸ τοῦ Βασιλέως τῆς Αἰγύπτου ἐν τοῖς Ἀνακτόροις. Ἡ Α. Θ. Π. ἐξέφρασε τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν Ἑλλήνων τῆς Αἰγύπτου διὰ τὴν γενναῖον ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν προσφορὰν τοῦ Βασιλέως, οὗτος δ' ἐπελάβετο τῆς εὐκαιρίας ἵνα ἐκφράσῃ τῇ Α. Θ. Π. τὴν πρὸς τοὺς Ἑλληνας τῆς Αἰγύπτου εὐνοίαν αὐτοῦ, διότι συμβάλλουσιν εἰς τὴν πλουτολογικὴν καὶ κοινωνικὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας διὰ τῆς φιλοπονίας καὶ τῆς προοδευτικότητος αὐτῶν, διακρίνονται δὲ πανταχοῦ τῆς Αἰγύπτου διὰ τὴν νομιμοφροσύνην των καὶ διὰ τὴν μετὰ τοῦ αἰγυπτιακοῦ λαοῦ ἀρμονικὴν των συμβίωσιν καὶ συνεργασίαν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Εἰς τὸν σεβ. Μητροπολίτην Θυατείρων κ. Γερμανὸν μεταβάντα εἰς Ἱεροσόλυμα ἐπὶ προσκυνήσει τῶν Ἁγίων Τόπων ἀνετέθη ἐξαρχικὴ ἐντολὴ ὅπως διὰ προσωπικῆς μετὰ τῆς Α. Θ. Μ. τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων ἐπικοινωνίας ἐπιζητήσῃ τὴν ἐξ Ἀμερικῆς ἀνάκλησιν τοῦ ἐκεῖ σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Νεαπόλεως κ. Παντελεήμονος συνεχίζοντος τὰς ἐν Ἀμερικῇ ἀντικανονικὰς αὐτοῦ ἐνεργείας, κατ' ἐκθέσεις τοῦ σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. Ἀλεξάνδρου.

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΣΙΝΑ

Τὴν 3 Ἀπριλίου, ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον ὁ πρόην Σιναίου Πορφύριος Β'. Ὁ μεταστάς ἱεράρχης 12ετῆς ἔτι παῖς παρελήφθη τῷ 1871 ὑπὸ τῆς Ἱ. Μονῆς Σινᾶ, ἣτις καὶ ἐμερίμνησε διὰ τὴν μόρφωσιν αὐτοῦ ἐν τῇ Ἀμπετείῳ Σχολῇ, ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Χάλκῃ, εἶτα δ' ἀπεστάλη τῷ 1887 εἰς Κίεβον καὶ εἰς Γοττίγγην χάριν ἀνωτέρων σπουδῶν. Τῷ 1895 διωρίσθη ἐφημέριος ἐν Παρισίοις, καὶ τῷ 1904 ἀνέλαβε τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν Σινᾶ ἔνθα εἰργάσθη μετ' ἀφοσιώσεως μέχρι οὗ ἔκρινε σκόπιμον νὰ παραδώσῃ τὴν ἀρχὴν εἰς νεαρώτερον καὶ νὰ ἐφησυχάσῃ. Ἡ κηδεῖα αὐτοῦ ἐγένετο ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Ἁγ. Σάββα προεξαρχούσης τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Πάπα καὶ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας καὶ μετεχόντων τοῦ τε σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Σιναίου Πορφυρίου Γ' καὶ τῶν σεβ. Μητροπολιτῶν

Τριπολέως, Ἀξώμης καὶ Ἰωαννουπόλεως μεθ' ὅλου τοῦ Ἱ. Κλήρου τῆς πόλεως καὶ δύο πρεσβυτέρων Σιναϊτῶν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

Τοῦ ἐν τῇ ἱστορικῇ Μονῇ τῆς Καλνταρουσάνης πρό τιος συνελθόντος Β' Βαλκανικοῦ Συνεδρίου τοῦ φοιτητικῶν Χριστιαν. Ὁργανώσεων τὴν ἑναρξιν τῶν ἐργασιῶν καθῶς καὶ τὴν λήξιν αὐτῶν ἐκήρυξεν ὁ Τοποτηρητὴς τοῦ Πατριάρχου σεβ. Μητροπολίτης Semedres, παρακολουθήσας μετὰ ζωηροῦ ἐνδιαφέροντος, ὡς ἐκ προσώπου τοῦ Πατριάρχου, τὰς ἐργασίας τοῦ Συνεδρίου καὶ τὰ μάλιστα συντελέσας διὰ τῶν εἰσηγήσεών του εἰς τὴν ἐπιτυχίαν αὐτοῦ. Τοῦ Συνεδρίου τούτου, οὐδὲν τὴν ὁργάνωσιν καὶ τὴν φιλοξενίαν εἶχεν ἐπιφορτισθῆ ἡ Χριστιανικὴ Ὀμοσπονδία τῶν ρωμούνων φοιτητῶν, μετέσχον ἀντιπροσώποι τῆς φοιτητ. Χριστ. Ὁργανώσεως τῆς Σόφιας καὶ τοῦ φοιτητ. Τμήματος τῆς ἐν Βελιγραδίῳ Ὑ.Μ.Σ.Α. καθῶς καὶ παρατηρητὴς τοῦ φοιτητικῶν Τμήματος τῆς ἐνταῦθα «Χριστ. Ἀδελφότητος τῶν Νέων» ὁ διευθύνων αὐτὸ κ. Ἐ. Γ. Μυτιληναῖος, ὅστις καὶ ἀνέφερε τὰ περὶ τῆς μεταξὺ τῶν φοιτητῶν θρησκευτικῆς κινήσεως τῶν ὁργανισμῶν τῆς «Ζωῆς», τῶν Ο.Χ.Ε.Ν. καὶ Ο.Χ.Ε.Κ. καὶ τῆς «Χριστιαν. ἐνώσεως ὁρθοδόξων Ἀθηνῶν». Σημειωτέον ὅτι παρὰ τοῖς κύκλοις τοῦ Συνεδρίου ὑπῆρχεν ἡ γνώμη οἱ οὐδεμία ἐν Ἑλλάδι γίνεται θρησκευτικὴ κίνησις μεταξὺ τῶν φοιτητῶν, ἐνεποίησαν δ' ἄριστην ἐντύπωσιν αἱ πληροφορίαι αὐταὶ συντελέσασαι εἰς τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς ἐξ ἐσφαλμένων πληροφοριῶν σχηματισθείσης προκαταλήψεως ταύτης.

—Ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς ῥουμανικῆς Ἐκκλησίας συντηρεῖται ἐν Βουκουρεστίῳ Οἰκοτροφεῖον—Φροντιστήριον, διατελοῦν ὑπὸ τὴν ἄμεινον ἐποπτείαν τοῦ Πατριάρχου, διὰ τοὺς φοιτητὰς τῆς Θεολογίας. Ἐν τῷ Οἰκοτροφείῳ τούτῳ, ὅπερ τεγάζεται ἐν τῶν ἀρχαιοτέρων ἐκκλησιαστικῶν κτιρίων τοῦ Βουκουρεστίου, διαμένουσι κοινοβιακῶς πάντες οἱ φοιτηταὶ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς ἔχοντες καὶ πάσας τὰς εὐκαιρίας διὰ τὴν πρακτικὴν των ἐξάσκησιν καὶ διὰ τὴν προαγωγὴν τῆς θρησκευτικῆς των ζωῆς ἐν περιβάλλοντι ἀπολύτως ἐκκλησιαστικῷ. Οἱ φοιτηταὶ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Βουκουρεστίου ἔχουσι τὸ οἰκοτροφεῖον τοῦτο συγχρόνως καὶ ὡς κέντρον τῆς ὁργανώσεώς των, ἢ ὅποια εἶναι ἀρκούντως ὑπολογίσιμος διὰ τὴν γενικὴν ὁργάνωσιν τῆς ἐνώσεως τῶν ῥωμούνων φοιτητῶν. Εἰς τὸ τελευταῖως συγκροτηθὲν ἐν τῇ ἱστορικῇ Μονῇ τῆς Καλνταρουσάνης Βαλκανικὸν Συνέδριον τῶν Φοιτητ. Χριστ. Ὁργανώσεων παρέστη καὶ παρατηρητὴς τῆς ὁργάνωσεως τῶν θεολόγων φοιτητῶν κατ' ἀπαίτησιν τῆς Γεν. Ἐνώσεως τῶν ρωμούνων φοιτητῶν ἐπιθυμοῦντων νὰ κατατοπισθῶσιν εἰς τὰ τῆς κινήσεως τῆς Παγκοσμίου Φοιτητ. Χριστ. Ὀμοσπονδίας διὰ τῶν μᾶλλον ἀρμοδίων συναδέλφων των.

—Σπουδαιωτάτη κίνησις παρατηρεῖται ἐν Ῥουμανίᾳ, καὶ ἰδίως μεταξὺ τῶν φοιτητῶν, διὰ τὴν ὑποστήριξιν τῶν πατρίων παραδόσεων καὶ τὴν παντὶ σθένει ἐπαναφορὰν τῶν παλαιῶν ἐθίμων. Πολλοὶ φοι-

τήτριαι και πολλοί φοιτηταὶ φέρουσιν ὑπερηφάνως τὴν ἐθνικὴν τῶν ἐνδυμασίαν καὶ κατὰ τὰς ἐπισημοὺς ἑορτὰς καὶ κατὰ τοὺς ἐν τῇ πόλει τοῦ Βουκουρεστίου περιπάτους τῶν, λίαν δὲ χαρακτηριστικὸς εἶναι ὁ τρόπος, καθ' ὃν συνδυάζουσι τὸν Χριστιανισμὸν μετὰ τοῦ ἐθνισμοῦ τῶν, διακρινόμενοι τῶν ἐβραίων συναδέλφων τῶν διὰ τοῦ ἐπισημοῦ ἐμβλήματός τῶν ὄχι ὡς ὁμοῦνοι, ἀλλ' ὡς *χριστιανοὶ* φοιτηταὶ (S. C.). Τούτων παρατηρεῖται προσπάθεια μετριασμοῦ τῶν ἀντισημιτικῶν τάσεων βαθμηδὸν καλλιεργουμένη ὑπὸ τῶν τεσσάρων φοιτητικῶν χριστιανικῶν ὀργανώσεων τῆς Ῥουμανίας ὧν ἀξία προσοχῆς εἶνε ἡ προσήλωσις πρὸς ὅ,τι ἐκκλησιαστικόν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

Κατὰ τὰς ἐπισημοὺς ἐν τῷ ἐν Ρουμανίᾳ ἀπ' ἐσχάτων συγκροτηθέντι φοιτητικῷ Συνεδρίῳ ἀνακοινώσεις τοῦ βουλγάρου ἀντιπροσώπου ἢ θρησκευτικῆς κινήσεως τῶν φοιτητῶν ἐν Βουλγαρίᾳ παρουσιάζει σημερον τρεῖς συγκεκριημένας ὀργανώσεις. 1) τὴν «Χριστιανικὴν Ὀργάνωσιν τῶν Φοιτητῶν» συνεργαζομένην μετὰ τῆς W. S. C. F., 2) τὸν σύνδεσμον τῶν βουλγάρων φοιτητῶν τῆς Θεολογίας προτιμώντων νὰ ἐργασθῶσιν ἰδιαίτερος καὶ 3) μίαν μικρὰν ὀργάνωσιν φοιτητῶν διαφόρων Σχολῶν μὴ συνεργαζομένην πρὸς οὐδεμίαν τῶν δύο πρώτων. Ἰδιαίτερος περὶ τοῦ Συνδέσμου τῶν φοιτητῶν τῆς Θεολογίας παρεσχέθη ἡ πληροφορία ὅτι βοηθεῖ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον ἐν τῷ ἔργῳ τῶν ἐνοριακῶν ὀργανώσεων τῶν νέων καὶ τῶν κατηχητικῶν Σχολείων, δι' εἰδικῆς δὲ πράξεως τῆς Ἱ. Συνόδου μόνον εἰς τὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου τούτου παρεσχέθη τὸ δικαίωμα τῆς διοργανώσεως θρησκευτικῆς κινήσεως ἐν ταῖς ἐνορίας, ἐνεστάλησαν δὲ οἱ κατὰ τόπους ἐφημέριοι νὰ παρέχωσι πᾶσαν δυνατὴν συνδρομὴν καὶ εὐκολίαν. Τοιοῦτοτρόπως δὲν ὑπάρχει σχεδὸν φοιτητῆς τῆς Θεολογίας μὴ ἔχων μέρος εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν διακονίαν, ἀναλόγως δ' ἔχει καταρτισθῆ ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου καὶ τὸ δίκτυον τῶν θρησκευτικῶν ὀργανώσεων διὰ τοὺς νέους.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Π. Μ. Κοντογιάννη, Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, Ἱστορικὰ ἔγγραφα ἀναφερόμενα εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἐπανάστασιν. [Ἐκ τοῦ Ἀρχείου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἀξιωτερικῶν]. Ἔκδοσις τοῦ «Συλλόγου πρὸς διάδοσιν ὠφελίμων βιβλίων» Ἀθῆναι 1927. Σελ. 252. — Ἐν τοῖς ἔγγραφοις τούτοις διαφωτίζονται πολλὰ σκοτεινὰ καὶ πληροῦνται ἱκανὰ κενὰ τῆς ἱστορίας τῆς ἑλληνικῆς ἐπανάστασεως, διότι δι' αὐτῶν διαφωτίζονται πολλὰ σημεῖα αὐτῆς, οἷον αἱ ἀγγλοελληνικαὶ σχέσεις, ἡ σινομολογίαι καὶ ἡ ἐφαρμογὴ τῆς εἰρήνης, αἱ ἀλβανοελληνικαὶ σχέσεις, αἱ ἐξωτερικαὶ σχέσεις, αἱ σχέσεις τῶν ἐπαναστα-

τῶν πρὸς τοὺς Καιροβουνίους, ἡ ἐσωτερικὴ κατάστασις, αἱ πολεμικαὶ ἐνέργειαι, ἡ κίνησις τῶν φιλελλήνων κτλ. Μεταξὺ τῶν ἔγγραφων τινὰ ἀνήκουσιν εἰς τὸν μητροπολιτικὸν Ἰγνάτιον, οὗ ἡ ὑπέροχος προσωπικότης εἶτι μᾶλλον ἐξ αὐτῶν διαφωτίζεται καὶ ἐξηγεῖται διὰ τὸν ἱεράρχην οὗτος εἶχεν εὐλόγως μέγα ὄνομα καὶ κύρος παρὰ τοῖς συγχρόνοις του. Πολλοὶ ὀφείλονται χάριτος εἰς τὸν φιλέρευνον τῆς νεωτέρας ἡμῶν ἱστορίας κατηγητὴν κ. Κατογιάννην διὰ τὴν ἀναδιφήσιν καὶ δημοσίευσιν τῶν πολυτίμων τούτων ἔγγραφων.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Τιμίου Προδρόμου Σερρών διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τριμήνου ἐνοικιάσεως τοῦ ἐν τῇ αὐτῇ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παντοπωλείου αὐτῆς τῆν ὁ. Ἰουνίου ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 10—12. π. μ. Ἡ Δημοπρασία ἐνεργηθήσεται εἰς τὸν τόπον τῶν δημοπρασιῶν ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Σερρών κ. Κων. Τριανταφυλλοπούλου, καὶ τοῦ Ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς. Οἱ ὄροι εἰσὶ κατατεθειμένοι ἐν τῷ Συμβολαιογραφείῳ τοῦ κ. Κ. Τριανταφυλλοπούλου. Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τοῦ Τιμίου Προδρόμου Σερρών τῇ 7ῃ Μαΐου 1928.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Βράχου «ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου», ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐνοικιάσεως ἢ Χειμερινῆ βοσκή τῶν Λειβαδίων Μονῆς Βαθειᾶς, Φρούσιαις, καὶ πηγαδάκι. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Νεμέφ τῆν 24 Ἰουνίου ἐ. ἔ. ἐν ἡμέρα Κυριακῇ καὶ ὥρα 10—12 π. μ. πρώτη προσφορὰ ὀρίζεται τοῦ μὲν 1ου Λειβαδίου Δρ. 36 000 χιλιάδες, τοῦ 2ου Λειβαδίου Δρ. 28.000 χιλιάδες τοῦ 3ου Λειβαδίου Δρ. 28.000 χιλιάδες Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ Βράχου τῇ 29 Μαΐου 1928.

Ὁ Διευθύνων τὰς ἐργασίας τῆς ἐνοριακῆς ἐπιτροπείας τοῦ ἐν Καρύττῃ Δολόπων ἱεροῦ ἐνορ. Ναοῦ ὁ Ἅγιος Ἰωάννης διακηρύττει ὅτι, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ναυπακτίας καὶ Εὐρυτανίας ἐπετράπη ἡ ἐκποίησις πεντηκοντα (50) ἀγρῶν τοῦ Ναοῦ κειμένην ἐντὸς τῆς περιφερείας Καρύττη πλην δύο ἀγρῶν εὐρισκομένων ἐν τῇ θέσῃ Γιούργα τῆς περιφερείας Μπιλικομύτη Δολόπων, ἐνεργηθέντων ἐνταῦθα πλειοδοτικῶν καὶ ἐπαναληπτικῶν δημοπρασιῶν πρὸς ἐκποίησιν τῶν ὡς ἄνω κτημάτων τοῦ Ναοῦ Διὰ δὲ τῆς ὑπ' ἀριθ. 484 τῆς 4ης Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἀποφάσεως τοῦ ὡς ἄνω Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου ἠκυρώθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς ὡς ἄνω δημοπρασίας ἵνα ἐπαναληφθῇ ἡ δημοπρασία καὶ ἐνεργηθῇ τοιαύτη ἐνώπιον Συμβολαιογράφου τῆς περιφερείας. Ὅθεν ὀρίζεται καὶ αὐθις ἐπαναληπτικὴ πλειοδοτικὴ δημοπρασία πρὸς ἐκποίησιν τῶν ἐν λόγω 50 ἀγρῶν τῇ 27ῃ ἐλευσομένου μηνὸς Μαΐου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακῇ καὶ ἐν Φουρνᾷ τοῦ τέως Δήμου Κλημενίων καὶ ἔξωθεν τοῦ καταστήματος ἀδελφῶν Λύτρα πλατεῖα τῆς κωμοπόλεως Φουρνᾶς καὶ ὑπὸ τοὺς ἐξῆς ὄρους καὶ συμφωνίας. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τῇ 27ῃ Μαΐου ἐ. ἔ. ἡμέρα Κυριακῇ καὶ ὥρα 10η π. μ. μέχρι τῆς 3ης μ. μ. ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ διευθύνοντος τὰς ἐργασίας τῆς ἐπιτροπῆς ἐνὸς ἐπιτρόπου καὶ τοῦ Συμβολαιογράφου Γεωργίου Κομπορόζη ἀπόντος τούτου ἡ κωλυόμενου, τοῦ Εἰρηνοδίκου Κλημεντίου. Ἐν Καρύττῃ Δολόπων τῇ 27ῃ Ἀπριλίου 1928.

Τύποις «Φοῖνικος» ὁδὸς Σταδίου 44. Ἀθῆναι